ഒരു കൊത്തുപണിക്കാരൻ

ഇ. ഹരികുമാർ

ഒരു കൊത്തുപണിക്കാരൻ

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Fish seller, Evening Market, a painting by Petrus van Schendel (1806–1870). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഒരു
കൊത്തുപണിക്കാരൻ

അറബിക്കടലിന്റെ റാണിയെന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന മിനിബൈയെന്ന് അളുകൾ സ്നേഹിച്ച പഴയ നഗരത്തോടെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നഗരത്തിൽ ഒരു രാവിലെ രാമൻ എത്തി. റാണിപുര്വം കട്ടിബോംബേയെന്ന ഓമനപ്പേരും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് നാട്ടിൻപുറത്തുകാരനായ രാമന് കൊച്ചി നഗരത്തിലെത്തു് മുമ്പേധിരിയൊന്നും ക്ഷാമത്തെന്നെ കടന്നു ചെല്ലാൻ പറ്റി. എറണാകുളം ജംഗ്ഷനിൽ വന്നിറങ്ങിയ രാമൻ തന്റെ വില്പുനുകളുടെ കെട്ടുകൾ ഒന്നുകൂടി പുറത്തിറങ്ങി. സാമാന്യം വലിയ ഒരു കടലാസു പെട്ടിയിൽ ഇത്തുമ്പിലും വിട്ടിയിലും കൊത്തിവെട്ടത്ത ശില്പങ്ങൾ നിറച്ചിരുന്നു. ആ പെട്ടി തലയിലേറ്റി രാമൻ നടന്നു. തലയിൽ പെട്ടിയേറ്റി നടന്നു നിന്ന രാമൻ ഒരു കാഴ്ചയായിന്നു. കാരണം കൊച്ചി യിൽ സാധനങ്ങൾ ആരും തലയിലേറാറില്ല. അത് വളരെ പഴങ്ങൻ ഏർപ്പാടായിട്ടാണ് അവർ കരുതുന്നതു്. എന്നു ഭാരമുള്ള പെട്ടികൾ ചുമലിലും കയറിട്ട് വരിഞ്ഞ് ത്രുക്കിപ്പിടിക്കുകയോ, ഓട്ടോ റിക്ഷയിൽ കൊണ്ടു പോയി ഓട്ടോറിക്ഷക്കാരനായി എക്സ്ട്രാ ചാർജിന്റെ കാര്യത്തിൽ വഴക്കിട്ടുകയോ ചെയ്യേം.

രാമൻ പടിഞ്ഞാട്ടു നടന്നു. ചിറ്റൂർ റോഡും മുറിച്ചു കടന്ന് ജോസ് ജംഗ്ഷനിലെത്തി. നഗരത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രം. അവിടെ നാട്ടുകാർ ഇന്നും സെവന്റീഫിറ്റ് റോഡ് എന്നു വിളിക്കുന്ന മഹാത്മാ ഗാന്ധി റോഡ് വിലങ്ങനെ കൈവെട്ടക്കായി നിന്നു കിടന്നു. അതിന് ഒരു വശം കിഴക്കും മറുവശം സ്വാഭാവിക മായും പടിഞ്ഞാറുമായിരുന്നു. ഇവിടെയാണ് സാലക്കാല ഭൂതത്തിന്റെ ഇടക്കം. കാരണം ഈ സ്ഥലത്തിന് പൊളവായി പറയുന്ന ഒരു സ്വഭാവമുണ്ട് തെക്ക് എന്നായി അന്ന. അതായുള് സൗത്ത്, പള്ള ദിശയിൽ നിന്നു വന്നാലും സൗത്തിൽ എത്തുന്ന ഈ പ്രതിഭാസം വളരെക്കാലം എറണാകുളത്ത് താമസിച്ചാലേ മനസ്സിലാവൂ.

ഈ ദിഗ്ഭ്രമത്തിലൂടെ രാമൻ പെട്ടിയും തലയിലേറ്റി നടന്നു. തന്റെ സാധനങ്ങൾ നിരത്തി വെയ്യാൻ പറ്റിയ ഒരു സ്ഥലമാണ് അയാൾ അന്വേഷിച്ചിരുന്നതു്. എറണാകുളത്ത് പൂസ്യിക്കുകയുണ്ട് ഒരു കൊള്ളപ്പണിയെല്ലാം നിരത്തി വെയ്യണ്ട താമസമേയുള്ള വിറ്റഴിയാൻ. നല്ല വിലയും കിട്ടും. എന്നാൽ ശ്രമിച്ച ഒരു യാം എന്നു രാമനും തീർപ്പായക്കി.

നാണപ്പേട്ടന്റെ പ്രവചനം പൂസ്യിക് പാത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്. കൊള്ളപ്പണികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ശരിയല്ലെന്ന് രാമന് വളരെ വേഗം മനസ്സിലായി. കര കൗശലസാധനങ്ങൾ വില്ലന കരു തന്നെ കൊള്ളപ്പണികൾ ഇന്നുതിലെ ഗുറവുകളുണ്ടാക്കി. ചീമിയെത്തത മരപ്പലികൾ പൂറം നിറത്തു മരക്കപ്പങ്ങളിൽ ത്രാപങ്ങൾ ഉയിരെട്ടേള്ള. കടയിൽ നിന്ന വാങ്ങിയതൊന്നും സായ്വിനും മാദമ്മയും ഇഷ്ടമായില്ല. അവന് ഇന്ത്തിയിട്ടു് അയാൾ ഇൗട്ടത്തടിയിലുണ്ടാക്കിയ കൊള്ളപ്പണികൾ നിരത്തി. വളരെ മനോഹരങ്ങളായ ശില്പങ്ങൾ, ദേവന്മാരുടെയും അപ്സരസ്സുകളുടെയും ത്രപങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ചിത്രപ്പണികളോടെ കൊത്തിയതാണ്. ഓരോ ശില്പവും തിർക്കാൻ അയാൾ ദിവസങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ പാറകൾ, രണ്ടടി നീളവും അരയടി വീതിയും രണ്ടിഞ്ച് കനവുള്ള ഇൗട്ടത്തടികളിൽ ചെറിയ ത്രപങ്ങളി ലായി കൊത്തിവെച്ച പുരാണകഥകൾ, സിനാമ യം വരെ. ശ്രീരാമചന്ദ്രാദിദേവകൾ, ശ്രീകൃഷ്ണ ദ്ദേ ജങ്ങൾ. ഓരോ പാനലും തീർക്കാൻ പതിനഞ്ച് ദിവസം മുതൽ ഒന്ന മാസവരെ സമയമെടുത്തു. പക തി വയറ്റാധി കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊച്ചു നടത്തിയ സൃഷ്ടികളാണ് ഇന്നിതു് ഇല്ലിയെട്ടുകൾ. ഇന്നി ആലോചിച്ചിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ എന്തു കത്തി കൊണ്ടു വന്നാലാണ്. അയാൾ പലക നിലമ്പു വെച്ചു ഉളിയും ചുറ്റികയും എടുത്തു.

സായ്വേ ഇതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പൊയ്യോ.

സായ്വ് തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. ഒരാശ്ചര്യംകൂടിയുണ്ടോടെ അയാൾ മാദമ്മയേയും കൂട്ടി രാമന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് നടന്നു. രാമന്റെ കയ്യിലുള്ള ശില്പം ശ്രദ്ധിക്കാതെ അയാൾ സായ്വ് കറിഞ്ഞ് നിരത്തിവെച്ച പാനലുകളിലൊന്നെും എടുത്തു. അതാവ സേനയ്ക്കു ഇവിൽ ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢ നായി നിൽക്കുന്ന പാർമ്മറ്റ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ശീതാപദേശം കൊടുക്കണതായിത്തന്നെ അയ്യോ. തേരിന്റെ വിശാരാംശങ്ങൾക്കുടി അതിൽ കൊത്തി വെച്ചിട്ടണ്ടായിന്നു. അതിൽ നിരയായി കൊത്തിവെച്ച ചെറിയ ത്രപങ്ങളിൽ സായ്വിന്റെ കണ്ണുകൾ നിങ്ങന്നുള്ള് രാമൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. സായ്വ് തിരിഞ്ഞ് ഒപ്പം നിന്ന ഭാര്യയ്ക്ക് എന്തോ ഇംഗ്ലീഷിൽ ചോദിച്ചു. മൂന്നാമതൊരാൾ കൂടിയുള്ളള് അപ്പോഴേ രാമൻ ശ്രദ്ധിച്ചള്ളു. രാമൻ പറഞ്ഞു.

നല്ല അസ്സല് ഈട്ടിയിലുണ്ടാക്കിയതാണ്.

പിന്നെ പിന്നിൽ നിന്നിയന്ന ആളോട് ചോദിച്ചു.

നിങ്ങളാണോ സായ്വിനെ ഇടെ കൊണ്ടു നടക്കണതു്?

അയാൾ തലയാട്ടി.

ഇത് നല്ല മരാണന്ന് സായ്വിനോടു പറയൂ. ഒന്ന രണ്ടെണ്ണം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പൊട്ടെ.

ഗൈഡ് സായ്വിന് പറഞ്ഞു കൊടുക്കണതു് ആശയോടെ രാമൻ നോക്കി നിന്നു. സായ്വ് പുരമ്പ കയ്ക്കി എന്തോ പറഞ്ഞതു് അയാൾ രാമന് പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

പണ്ടല്ലാന്ന്... ഇപ്പൊ കൊറച്ച് സാധനങ്ങള് വാങ്ങിട്ടേയുള്ളു... തന്റെ സാധനങ്ങള് ആദ്യം കണിശതയോടെ നിന്ന് അത്തരണന വാങ്ങായിത്തന്നന്ന്. വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. കടയിൽ നിന്ന വാങ്ങിയതൊന്നും സായ്വിനും മാദമ്മയും ഇഷ്ടായില്ല. അവന് ഇന്ത്തിയിട്ട് അയാൾ ഇൗട്ടത്തടിയിലുണ്ടാക്കിയ കൊള്ളപ്പണികൾ നിരത്തി. വളരെ മനോഹരങ്ങളായ ശില്പങ്ങൾ, ദേവന്മാരുടെയും അപ്സരസ്സുകളുടെയും ത്രപങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ചിത്രപ്പണികളോടെ കൊത്തിയതാണ്. ഓരോ ശില്പവും തിർക്കാൻ അയാൾ ദിവസങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ പാറകൾ, രണ്ടടി നീളവും അരയടി വീതിയും രണ്ടിഞ്ച് കനവുള്ള ഇൗട്ടത്തടികളിൽ ചെറിയ ത്രപങ്ങളി ലായി കൊത്തിവെച്ച പുരാണകഥകൾ, സിനാമ യം വരെ. ശ്രീരാമചന്ദ്രാദിദേവകൾ, ശ്രീകൃഷ്ണ ദ്ദേ ജങ്ങൾ. ഓരോ പാനലും തീർക്കാൻ പതിനഞ്ച് ദിവസം മുതൽ ഒന്ന മാസവരെ സമയമെടുത്തു. പക തി വയറ്റാധി കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊച്ചു നടത്തിയ സൃഷ്ടികളാണ് ഇന്നിതു് ഇല്ലിയെട്ടുകൾ. ഇന്നി ആലോചിച്ചിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ എന്തു കത്തി കൊണ്ടു വന്നാലാണ്. അയാൾ പലക നിലമ്പു വെച്ചു ഉളിയും ചുറ്റികയും എടുത്തു.

സായ്വ് പെട്ടെന്നയാളെ തടഞ്ഞു.

വൺ മോമന്റ്...

സായ്വ് തോളിലെ സഞ്ചി ഇറന്ന് ഒരു വീഡിയോ ക്യാമറ പുറത്തെടുത്ത് അയാൾക്ക നേരെ പിടിച്ചു.

ഇലക്ട്രോണിക് ഉപകരണങ്ങളെപ്പറ്റിയൊന്നം വലിയ പിടിപാടില്ലെങ്കിലും അമ്പി ഫോട്ടോ എടുക്കാനുള്ള ക്യാമറ യാണന്ന് രാമന് മനസ്സിലായി. അവൻ മരത്തിൽ കൊത്തു പണികൾ ഇടങ്ങി. സൂക്ഷ്മത്രപങ്ങൾ ഉയിരെട്ടെന്നല്ലാ സായ്വും മദാമ്മയും കന്തു കത്തോടെ നോക്കിനിന്നു. രാമന്റെ ഓരോ ചലന വും ക്യാമറ അതിന്റെ ഇലക്ട്രോണിക് കണ്ണുകളിലൂടെ നോക്കി രമ്പെപ്പെത്തി.

ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞുകാണും, സായ്വ് ക്യാമറ നിർത്തി. ചുറ്റും ആളുകൾ ക്രമിയന്നേ. അവർ വെയിലുള്ള് ആ അപ്പറ്റുവ്യക്തം കാണാൻ തുടിച്ച കൂടി വില്ലു.

അള്ള് ശരിയാണെന്ന് രാമന് തോന്നിള്ളുടങ്ങിയി ന്നേ. കടള്ള മുമ്പിലെ ചില്ലിട്ട വലിയ ഷൂകളിൽ കൊള്ള പണികളും ശില്പങ്ങളും നിരത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചന്ദനം, ഈട്ടി ഇരുൾ തുടങ്ങിയ മരങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ശില്പങ്ങളുണ്ട്. ശംഖുകളും രുദ്രാക്ഷം കോർത്തു മാലകളും കൗതുക വസ്തുക്കളുമുണ്ട്. കൈത്തറി വസ്ത്രങ്ങളുണ്ട്. കടയിലേയ്ക്ക് ധാരാളം ആൾക്കാർ പോകുന്നുമ്പം തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ ഒരിയുള്ള കടലാസ്സുകൊണ്ടുള്ള വലിയ പൊതികൾ താങ്ങിപ്പിടിക്കുന്നുമ്പം അയാൾ കണ്ടു. ചിലർ കാറിലാണ് വരുന്നള്ള്. എല്ലാം ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചവർ. അവർ തങ്ങൾ സാധനങ്ങൾ നിരത്തിയേടത്തേയ്ക്ക് നോക്കുന്നതു പോലുമില്ല.

അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു സായ്പും മദാമ്മയും കടയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങുന്നള്ള്. അവരുടെ കയ്യിൽ ഒരു പൊതിയുണ്ടായിന്നു. തോളിൽ സഞ്ചികളും. പുറത്തു വെയിൽ സായ്വിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു് ഒരു ഭാരമുള്ള പോലെ കുറച്ചു് ചുറ്റും നോക്കി. പെട്ടെന്ന് കിട്ടിയ ഒരു ധൈര്യത്തിൽ രാമൻ തന്റെ ശില്പങ്ങളെള്ള് പൊക്കിക്കാട്ടി.

സായ്വേ ഇതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പൊയ്യോ.

സായ്വ് രാമനെ നോക്കിച്ചിരിച്ചു കൊണ്ടു് കൈനീട്ടി. രാമൻ എന്നേറ്റു നിന്നു. ഒരു നിമിഷം അയാൾ തന്റെ തഴമ്പുവന്ന കരത്തെ കൈകളിലും സായ്വിന്റെ ഇളം പുറപ്പു കലർന്ന വെള്ളനിറമുള്ള കയ്യിലേക്കം നോക്കി. സായ്വ് അയാളുടെ കൈ പിടിച്ചു കുലുക്കി.

ഗ്രെയ്റ്റ് ആർട്ടിസ്റ്റ്. സായ്വ് പറഞ്ഞു. ഗ്രഡ് ബൈ.

മദാമ്മയും അയാളോട് ഗ്രഡ്ബൈ പറഞ്ഞു. അവർ നടന്നകന്നതോടെ പുറും ഉടിയിത്തന്നവരും പിരിഞ്ഞു പോയി.

വിഷ്ണിത്തം ചെയ്തു.

പൂസ്യിക് കച്ചവടക്കാരൻ പറഞ്ഞു.

സായ്വിന്റെടുത്തുനിന്ന് ഒരു നൂറെങ്കിലും അടിപ്പെട്ടക്കായിത്തന്ന.

രാമൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

രാവിലെതൊട്ട് ഇൗച്ചേനെ ആട്ടി ഇരിക്കണതാ. അപ്പൊ സായ്വ് ചോദിച്ചപ്പൊ എന്തങ്കിലും വേണംന്ന് പറയായിത്തന്നില്ലേ. ഞാനോ മറ്റോ ആവണ്ടിത്തന്ന. ഒന്ന ഇത്തരുറെങ്കിലും പിടുങ്ങി വാങ്ങും. പണം തന്നില്ലെങ്കിൽ സായ്വിന്റെ ക്യാമറ ഞാൻ പിടിച്ചു വെക്കം.

രാമൻ അയാളെ ദയനിയമായി നോക്കി. അയാൾക്ക് പറയാൻ വാക്കെങ്കിലുമുണ്ടായിന്നു. അർഹിക്കാത്തള്ള് എടുക്കാൻ രാമൻ തയ്യാറായിത്തന്നില്ല. മാത്രമല്ല താനൊരു കലാകാരനാണെന്ന് ബിമിത്തത്തിൽ ആദ്യമായി കേട്ടള്ള് സായ്വിന്റെ വായിൽ നിന്നാണ്. ആ മനഷ്യനെ താൻ എങ്ങിനെയാണ് കൊള്ളയടിക്കുക. അതു ശരിയല്ല.

അയാൾ അച്ചന്റെ കറുള്ള മെലിഞ്ഞ രൂപം ഓർത്തു. കട്ടിക്കാലത്തള്ള് ഓലപ്പുരയുടെ ചായ്വിൽ അക്കച്ചിങ്ങൾക്കിടയിൽ പലതരം മരത്തിന്റെ കാതലുകളുടെ ഗന്ധവും ശ്രമിച്ച് അച്ഛൻ പണിയെടുക്കണള്ള് നോക്കിയിരിക്കാറുണ്ട്.

ഗൈഡ് സായ്വിനോട് പണം കറച്ച തന്നാൽ മതി. ഏതെങ്കിലും ഒന്ന വാങ്ങാന് പറയൂ. ഇതെല്ലാം ഞാൻ തന്നെ പണിപ്പെട്ടണ്ടാക്കിയതാണ്. ഗീതോപദേശം കൊത്തിയതള്ള് സായ്വിന്റെ ഇഷ്ടമായേല്ലേ. ഒരു ആറ്റാപ്രകം തരട്ടെ.

ഗൈഡ് സായ്വിനോട് സംസാരിക്കകയായിന്നു. സായ്വ് തലയാട്ടി. നോ, നോ.

സായ്വ് പറയണള്ള് താൻ ഇതൊന്നും ആറ്റാപ്രികക്ക് വില്ലുതയ്നാണ്. സായ്വ് ബാംഗ്ലൂരിൽനിന്ന് ഇന്നേ മാരിന്ന് ഒരു സാധനം എണ്ണൂറ്റാപ്രികക്കാണ് വാങ്ങിയതു്. ഇവിടെ ഭൂതങ്ങിയതു് നാന്നൂറ്റാപ്രിക ഒരെണ്ണം കിട്ടണതാണ് ഇന്നിയത്തു് ഇല്ലിയെട്ടുകൾ. ഇന്നി ആലോചിച്ചിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ എന്തു ചെയ്യാനാണ്. വീട്ടിലുള്ള പണം മുഴുവൻ എടുത്തിട്ടാണ് വന്നിരിക്കണതു്.

അയാൾ സാധനങ്ങൾ തിരിച്ച് പെട്ടിയിലിടാൻ തുടങ്ങി.

ഒന്നം വിറ്റു പോയില്ല അല്ലേ?

ശബ്ദം പിന്നിൽ നിന്നായിന്നന്ന. രാമൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഇത്തിന്റെ മകൻ. രാമൻ പെട്ടെന്നയാളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവർക്കൊപ്പം ഒരു ഉമ്പാരിയിത്തന്ന. പല കാലത്തായി നാട്ടിൻ പുറത്തു വന്ന് തന്റെ കലാസൃഷ്ടികൾ തൂച്ചവിറ്റു വാങ്ങിക്കൊള്ള ലാഭമിക്കണവരെ രാമന് നല്ല പരിചയമായിത്തന്ന. ഭാര്യയും കട്ടികളും വിശന്നിരിക്കുമ്പോൾ പലപ്പാഴും കിട്ടിയ വിലയ്ക്ക് താൻ അവ വില്ലുന്ന. അവരുടെ വർഗത്തിൽപ്പെട്ടതുതന്നെ ഇവനും. ഇവൻമാരിൽ നിന്ന് ഒഴിവാവാനാണ് താൻ നഗരത്തിലേക്ക പറപ്പെട്ടതുതന്നെ.

രാമൻ മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ കടലാസുപെട്ടി കയറുകൊണ്ന് വരിഞ്ഞു തുടങ്ങി.

വല്ലുമം വിറ്റോ? വലിപ്പംകാണിത്തന ഭീമിവലി ചൂറിഞ്ഞ് അയാൾ കാക്കരിച്ചു ഉപ്പിക്കൊണ്ന് വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

മറുപടിയില്ല.

വല്ല്യ പാടാ ഇതൊക്കെ ചെലവാവാൻ.

സാരല്ല്യ, രാമൻ അക്ഷോഭ്യനായി പറഞ്ഞു. ഇന്ന ല്ലെങ്കിൽ നാളെ വില്ലും. ഇന്നത്തോടുകൂടി ലോകം അവസാനിക്കൈന്നല്ലല്ലോ.

ഇതൊന്നായിട്ടു കൊടുക്കണ്ണോ?

അയാൾ വിഷയത്തിലേക്ക കടന്നു.

നല്ല വെല കിട്ട്യാ കൊടുക്കം.

എന്തു വേണം?

രണ്ടായിരം ഉറപ്പുക്ക.

രണ്ടായിരോ? അയാൾ പൂച്ചത്തോടെ പറഞ്ഞു. ഇത്തന്നൂറ്ററുപ്പിക്ക് കൊള്ളില്ലല്ലോ സാധന. ഇതാ പിടിച്ചോ ആറ്റിയന്നുള്ള ത്രപ. സാധനം വെച്ച് പൊയ്യോ. എന്നിട്ട് വല്ല ലാഭ ഒന്നല്ലേ. ഏഴെന്നില്ല് ഏതെങ്കിലും കടലാ കൊണ്ടോയാ കൊടുത്താൽ വല്ല പത്താ ഇത്രപത്താ ലാഭം ണ്ടാകം.

അയാൾ കിശയിൽനിന്ന് ഒരു ആറിന്റെയും അമ്പതിന്റെയും നോട്ടെടുത്ത് രാമന നീട്ടി.

കയ്യിൽ വെച്ചാ. രാമൻ ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു.

അതെന്താ മാഷേ അങ്ങനെന്? അയാൾ ചൊടിച്ചു കൊണ്ന് പറഞ്ഞു. നമ്മളോട് ആരും അങ്ങനെ സംസാരിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ ഈ ദിവസം.

അയാൾ രാമന്റെ കൈ പിടിച്ചു കറച്ചൊന്ന ഭീഷണിയോടെ.

രാമൻ കൈ വലിച്ചു.

താൻ പോവുന്നതാണ് നല്ലത്.

അങ്ങനെ പൊവ്വന്നൊന്നും അല്ല ഞാൻ. അയാൾ പറഞ്ഞു. പിന്നെ കറിഞ്ഞ് കടലാസുപെട്ടിമേൽ കൈ വെച്ചു.

രാമൻ പെട്ടെന്ന് അരയിൽ തിരുകിയ കത്തിയെടുത്തു നിവർത്തി. അയാൾ ഇറ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. തട്ടി പ്പ് പഴി ഇത്തൊമ്പാമയിത്തന്ന അയാളെ കലാപരി പാടികൾ. കത്തിക്കള്ള് അതിൽ പെടില്ല.

അയാൾ പിന്മാറി.

അല്ല ആളോൾക്ക് ഇക്കാലത്തള്ള് നല്ലത് ചെയ്യാംന്ന് വിചാരിച്ചാൽ...

കരകൗശലശാലയുടെ അടപ്പ വാതിലിന്മ മുമിൽ ഒതുക്കിൽ രാമൻ ഇരുന്നു. കിശയിൽ നിന്ന പണ മെടുത്തു് എണ്ണിനോക്കി. പതിനെട്ടുത്രപ എഴപതു പൈസ മാത്രം. ഭക്ഷണം കഴിക്കകയാണെങ്കിൽ തിരിച്ചു പോകാനള്ള വണ്ടിള്ളലിയുണ്ടാവില്ല.

ഇന്ന് പിടിച്ചു പോയിട്ട് എന്താണ് ചെയ്യകയെന്നയാൾ ആലോചിച്ചു. ഒന്നം ചെയ്യാനില്ല. അയാൾ അച്ഛനെ ഓർത്തു. പണ്ടൊരിക്കൽ കട്ടിക്കാലള്ള് അച്ഛന്റെ ഒപ്പം ശില്പങ്ങൾ വില്ലാൻ ഇറങ്ങിയതായിത്തന്ന. പന്ത്രണ്ടോ പതിമ്മോ വയസ്സുായിരിക്കണം. അച്ഛന്റെ തലയിൽ ഒരു വലിയ കട്ടയും തന്റെ തലയിൽ ഒരു ചെറിയ കട്ടയും. തന്നിക്ക് പരിചയമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലൂടെയാണ് നടത്തം. ഓരോ വലിയ വീട്ടിലും കയറി അച്ഛൻ ചോദിക്കും. ശില്പങ്ങൾ വല്ല തും വേണോ? വേണങ്കേന്ന ഉത്തരം മാത്രം. രാവിലെ വീട്ടിൽനിന്ന് കഞ്ഞി കടിച്ച് ഇറങ്ങിയ നടത്തം ഉച്ച തിരിവോളം ഇടർന്നു. ഒന്നം വില്ലാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനിടയ്ക്ക് വഴിയിൽ പലയിടത്തും ചില്ലിട്ട അലമാരിയിൽ പലഫാരങ്ങൾ നിരത്തിയ ചായപ്പീടികകളുണ്ടായിന്നു. ഏകദേശം രണ്ടുമണിയായപ്പോൾ താന് വിശക്കുന്നതെന്തേന്ന പറഞ്ഞു. അച്ഛൻ ഒന്നം പറഞ്ഞില്ല. അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ കാശൊന്നമില്ലായി ത്തന്ന. അവസാനം ഒരു വലിയ വീടിന്റെ പുരഭാഗത്തു നിന്ന് അച്ഛൻ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. ശില്പങ്ങളെന്ന് വേണോ?

ഒന്ന തടിച്ച അമ്മ പുമ്പലത്തേക്ക വന്നു, അച്ഛനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു.

അല്ല കൃഷ്ണനോ. ഇപ്പൊ ഒന്നം വേണ്ട. രണ്ടു മാസം മുമ്പെ വാങ്ങിയതല്ലേ?

അച്ഛന്റെ മുഖം ഇരുളുന്നള്ള് താൻ കണ്ടു. അച്ഛന് നല്ല പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ടായിത്തന്ന. അച്ഛൻ മകന്റെ കരിവാളിച്ച മുഖള്ള നോക്കി. പിന്നെ വളരെ സങ്കോചത്തോടെ അവരോടു പറഞ്ഞു.

തന്വാട്ടി. ഈ ചെക്കന് കടിക്കാൻ കറച്ച് കഞ്ഞിടെ വെള്ളം കൊടുക്കോ?

നീ വല്ലതും കഴിച്ചോ കൃഷ്ണാ.

അവർ ചോദിച്ചു.

സാരല്ല്യ, അടേന്ന് വെശപ്പില്ല.

വേണ്ട. രണ്ടുപേരും വടക്കോറത്തേക്ക് പോരിൻ.

അച്ഛൻ തന്നേയും കൂട്ടി വീടിനം പിന്നിലുടെ അടുക്കള യുടെ ഭാഗത്തേക്ക പോയി.

രണ്ടു വാഴയില വെട്ടിക്കോളൂ.

അവർ ഒരു കത്തി അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

അച്ഛൻ പറമ്പിൽപോയി രണ്ടു വാഴയില വെട്ടി ക്കൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ കയ്യിലേയ്ക്കു കൊടുത്തു. പി ന്നെ കത്തിയെടുത്തു് മിറ്റത്തു് രണ്ടു ചെറിയ കഴി കൾ അപ്പോഴേയ്യും തൂച്ചവിറ്റു തീരാറായിന്ന. അവർ ഒരാൾക്ക് അയൽവക്കള്ളള്ള ഒരു ഉണ്ണാ ലാമ്പിക്കണവരെ രാമന് നല്ല പരിചയമായിത്തന്ന. ഭാര്യയും കട്ടികളും വിശന്നിരിക്കുമോേപ്പാൾ പലപ്പാഴും കിട്ടിയ വിലയ്ക്ക് താൻ അവ വില്ലുന്ന. അവരുടെ വർഗത്തിൽപ്പെട്ടതുതന്നെ ഇവനും. ഇവൻമാരിൽ നിന്ന് ഒഴിവാവാനാണ് താൻ നഗരത്തിലേക്ക പറപ്പെട്ടതുതന്നെ.

രാമൻ മറുപടിയൊന്നം പറയാതെ കടലാസുപെട്ടി കയറുകൊണ്ന് വരിഞ്ഞു തുടങ്ങി.

വല്ലുമം വിറ്റോ? വലിപ്പംകാണിത്തന ഭീമിവലി ചൂറിഞ്ഞ് അയാൾ കാക്കരിച്ചു ഉപ്പിക്കൊണ്ന് വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

മറുപടിയില്ല.

ഇലക്ട്രോണിക് ഉപകരണങ്ങളെപ്പറ്റിയൊന്നം വലിയ പിടിപാടില്ലെങ്കിലും അമ്പി ഫോട്ടോ എടുക്കാനുള്ള ക്യാമറ യാണന്ന് രാമന് മനസ്സിലായി. അവൻ മരത്തിൽ കൊത്തു പണികൾ ഇടങ്ങി. സൂക്ഷ്മത്രപങ്ങൾ ഉയിരെട്ടെന്നല്ലാ സായ്വും മദാമ്മയും കന്തു കത്തോടെ നോക്കിനിന്നു. രാമന്റെ ഓരോ ചലന വും ക്യാമറ അതിന്റെ ഇലക്ട്രോണിക് കണ്ണുകളിലൂടെ നോക്കി രമ്പെപ്പെത്തി.

ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞുകാണും, സായ്വ് ക്യാമറ നിർത്തി. ചുറ്റും ആളുകൾ ക്രമിയന്നേ. അവർ വെയിലുള്ള് ആ അപ്പറ്റുവ്യക്തം കാണാൻ തുടിച്ച കൂടി വില്ലു.

അള്ള് ശരിയാണെന്ന് രാമന് തോന്നിള്ളുടങ്ങിയി ന്നേ. കടള്ള മുമ്പിലെ ചില്ലിട്ട വലിയ ഷൂകളിൽ കൊള്ള പണികളും ശില്പങ്ങളും നിരത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചന്ദനം, ഈട്ടി ഇരുൾ തുടങ്ങിയ മരങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ശില്പങ്ങളുണ്ട്. ശംഖുകളും രുദ്രാക്ഷം കോർത്തു മാലകളും കൗതുക വസ്തുക്കളുമുണ്ട്. കൈത്തറി വസ്ത്രങ്ങളുണ്ട്. കടയിലേയ്ക്ക് ധാരാളം ആൾക്കാർ പോകുന്നുമ്പം തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ ഒരിയുള്ള കടലാസ്സുകൊണ്ടുള്ള വലിയ പൊതികൾ താങ്ങിപ്പിടിക്കുന്നുമ്പം അയാൾ കണ്ടു. ചിലർ കാറിലാണ് വരുന്നള്ള്. എല്ലാം ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചവർ. അവർ തങ്ങൾ സാധനങ്ങൾ നിരത്തിയേടത്തേയ്ക്ക് നോക്കുന്നതു പോലുമില്ല.

അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു സായ്പും മദാമ്മയും കടയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങുന്നള്ള്. അവരുടെ കയ്യിൽ ഒരു പൊതിയുണ്ടായിന്നു. തോളിൽ സഞ്ചികളും. പുറത്തു വെയിൽ സായ്വിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു് ഒരു ഭാരമുള്ള പോലെ കുറച്ചു് ചുറ്റും നോക്കി. പെട്ടെന്ന് കിട്ടിയ ഒരു ധൈര്യത്തിൽ രാമൻ തന്റെ ശില്പങ്ങളെള്ള് പൊക്കിക്കാട്ടി.

സായ്വേ ഇതു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പൊയ്യോ.

സായ്വ് തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. ഒരാശ്ചര്യംകൂടിയുണ്ടോടെ അയാൾ മദാമ്മയേയും കൂട്ടി രാമന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് നടന്നു. രാമന്റെ കയ്യിലുള്ള ശില്പം ശ്രദ്ധിക്കാതെ അയാൾ സായ്വ് കറിഞ്ഞ് നിരത്തിവെച്ച പാനലുകളിലൊന്നെും എടുത്തു. അതാവ സേനയ്ക്കു ഇവിൽ ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢ നായി നിൽക്കുന്ന പാർമ്മറ്റ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ശീതാപദേശം കൊടുക്കണതായിത്തന്ന അയ്യോ. തേരിന്റെ വിശാരാംശങ്ങൾക്കുടി അതിൽ കൊത്തി വെച്ചിട്ടണ്ടായിന്നു. അതിൽ നിരയായി കൊത്തിവെച്ച ചെറിയ ത്രപങ്ങളിൽ സായ്വിന്റെ കണ്ണുകൾ നിങ്ങന്നുള്ള് രാമൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. സായ്വ് തിരിഞ്ഞ് ഒപ്പം നിന്ന ഭാര്യയ്ക്ക് എന്തോ ഇംഗ്ലീഷിൽ ചോദിച്ചു. മൂന്നാമതൊരാൾ കൂടിയുള്ളള് അപ്പോഴേ രാമൻ ശ്രദ്ധിച്ചള്ളു. രാമൻ പറഞ്ഞു.

നല്ല അസ്സല് ഈട്ടിയിലുണ്ടാക്കിയതാണ്.

പിന്നെ പിന്നിൽ നിന്നിയന്ന ആളോട് ചോദിച്ചു.

നിങ്ങളാണോ സായ്വിനെ ഇടെ കൊണ്ടു നടക്കണതു്?

അയാൾ തലയാട്ടി.

ഇത് നല്ല മരാണന്ന് സായ്വിനോടു പറയൂ. ഒന്ന രണ്ടെണ്ണം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പൊട്ടെ.

ഗൈഡ് സായ്വിന് പറഞ്ഞു കൊടുക്കണതു് ആശയോടെ രാമൻ നോക്കി നിന്നു. സായ്വ് പുരമ്പ കയ്ക്കി എന്തോ പറഞ്ഞതു് അയാൾ രാമന് പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

പണ്ടല്ലാന്ന്... ഇപ്പൊ കൊറച്ച് സാധനങ്ങള് വാങ്ങിട്ടേയുള്ളു... തന്റെ സാധനങ്ങള് ആദ്യം കണിശതയോടെ നിന്ന് അത്തരണന വാങ്ങായിത്തന്ന്. വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. കടയിൽ നിന്ന വാങ്ങിയതൊന്നും സായ്വിനും മാദമ്മയും ഇഷ്ടായില്ല. അവന് ഇന്ത്തിയിട്ട് അയാൾ ഇൗട്ടത്തടിയിലുണ്ടാക്കിയ കൊള്ളപ

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>